

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:17
מוצאי שבת.....5:48
שיעורים כסדרן
נ"ך.....הושע ג' ד'
בבלי.....פסחים ל"ה
ירושלמי.....יבמות ד'
תוספתא.....הוריות א'
רמב"ם.....שופר וסוכה ולולב ד'

שעה 10, גליון 14 (479)

פרשת ויגש, י"א טבת, שנת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

דראפע זיך און דערהאלט זיך

דעם פרייטאג, עשרה בטבת, געפאלט די יארצייט פון הייליגן רבי נתן ז"ע. רבי נתן איז געבוירן געווארן אין יאר תק"מ לפ"ק, צו זיין טאטע רבי נפתלי הירץ ז"ל און זיין מאמע לאנדע"ל. ער איז אויפגעוואקסן אין שטאט נעמירוב, זיין טאטע איז געווען א גרויסער תלמיד חכם, ער איז אבער אויך געווען א גרויסער סוחר און אן עושר, ער האט געהאט א קביעות צו לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, און צו דורכלערנען יעדע וואך די מדרש אויף די פרשה.

ב"י די דרייצן יאר איז רבי נתן א חתן געווארן, און האט ער חתונה געהאט צו זיין ווייב אסתר שיינדל ע"ה, א טאכטער פון איינע פון די גדולי הדור אין יענע תקופה, הגאון הגדול רבי דוד צבי אויערבאך ז"ע וועלכער איז געווען רב אויף דריי גרויסע שטעט שאריגראד, מאהלוב און קרעמניץ, און אויף נאך פילע קליינע שטעט און דערפער ארום. רבי דוד צבי איז געווען גאר א גרויסער מענטש, דער הייליגער צדיק רבי ר' ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע האט געזאגט אויף אים אז אלהו הנביא גייט מיט אים מיט שטענדיג.

רבי נתן איז שוין דעמאלט געווען א גרויסער מתמיד און א למדן עצום, ער האט געקענט ש"ס ופוסקים, אזוי ווייט אז ער האט געקענט איבערלייגן אויף אויסנווייניג יעדע תוספות אין ש"ס אין די רייע. זיין שווער האט זייער שטארק געהאלטן פון אים, און ער האט געהאפט אז רבי נתן וועט איבערנעמען זיין רבנות נאך זיינע הונדערט און צוואנציג.

כאטש וואס זיין שווער איז געווען זייער גרויס, האט ער אבער נישט געהאלטן פונעם דרך הבעל שם טוב ז"ע, ער פלעגט אונזאגן זיינע קינדער און איידעמער אז זיי זאלן זיך נישט מתחבר זיין צו די חסידים. ווען רבי נתן איז אבער געזעסן אין בית המדרש און געלערנט האבן די חסידישע אינגעלייט אין בית המדרש גערעדט מיט אים און זיך גע'טענה'ט מיט אים, אויפווייזנדיג אז די תלמידי המגיד זענען גאר גרויסע צדיקים, און מיט'ן גיין צו זיי וועט זיך אויפנוועקן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת.

זייערע ווערטער האבן גע'פועלט' אויף אים און ער האט אנגעהויבן צו פארן צו די צדיקים פון יענעם דור. ער איז געפארן צום רבי'ן רבי ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע, צום רבי'ן רבי זושא ז"ע, צו הרה"ק רבי מרדכי פון קרעמניץ ז"ע, צו הרה"ק רבי גדלי' מליניץ ז"ע, צו הרה"ק רבי שלום מפראביטש ז"ע, און צו הרה"ק רבי אברהם דוב מחמעליניק ז"ע. די צדיקים האבן אים זייער ליב געהאט און אסאך גערעדט מיט אים.

שפעטער איז ער אנגעקומען צום הייליגן צדיק הרה"ק רבי לוי יצחק פון <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם פי מכתם אתי הנה, דער מדרש זאגט (בראשית רבה כא, ו) אין ועתה אלא לשון תשובה, דאס ווארט ועתה מיינט תשובה. דארף מען פארשטיין וואס האט דער ווארט ועתה מיט תשובה?

דער רבי שרייבט אויף אסאך פלעצער, אז דער עיקר תשובה איז, אז מען זאל פארגעסן אלעס וואס מען האט געטון ביז יעצט און אנהייבן שטענדיג פון גיי אזוי ווי מען וואלט יעצט געבוירן געווארן. מען הייבט יעצט אן צום ערשטן מאל צו דינען דעם אייבערשטן.

אויב געדענקט מען אלע דורכפעלער וואס מען האט געהאט, ווערט מען זייער טרויעריג, מען ווערט אין פסע, און מען קען נישט תשובה טון, דערפאר דארף מען שטענדיג פארגעסן וואס ס'איז געווען, און אזוי קען מען זיין פרייליך און אנהייבן נאכאמאל מיט א פרישקייט צו דינען דעם אייבערשטן, און דאן זעט מען אז אלע דורכפעלער וואס מען האט געהאט, איז גאר געווען גרויסע טובות, וואס דער אייבערשטער האט זיכער געפירט אזוי צום גוטן.

דער רבי זאגט (שמות ר"ו, סימן כ"ו), ב"י די וועלט איז שפחה, פארגעסן, א גרויסער חסרון, אבער אין מיינע אויגן האט שפחה א גרויסע מעלה. ווייל ווען נישט וואס א מענטש פארגעסט, וואלט ער גארנישט געקענט דינען דעם אייבערשטן. ווען דער מענטש וואלט געדענקט אלע שלעכטע זאכן וואס ער האט געטון, וואלט ער זיך בכלל נישט געקענט אויפהויבן צו דינען דעם אייבערשטן, ער וואלט אלץ געהאט בלבולים פון זאכן וואס ער איז דורך. אבער דורך דעם וואס א מענטש פארגעסט, קען ער זיך אלץ אויפפרישן און אנהויבן פון גיי.

דער רבי אליין האט געזאגט אויף זיך (שם) אז ער טראכט קיינמאל נישט צוריק וואס ס'איז געווען פריער, ווי נאר א זאך גייט אריבער, גייט עס אינגאנצן ארויס פון זיין קאפ, ער טראכט קיינמאל נישט איבער וואס ס'איז געווען אמאל.

דערפאר זאגט דער מדרש אין ועתה אלא לשון תשובה; ועתה - און יעצט, אויב איך הייב אן פון יעצט, איך פארגעס אלעס וואס עס איז געווען ביז יעצט, דאן איז דאס א לשון תשובה, דאס איז דער עיקר תשובה.

דאס איז פשוט אין פסוק. ועתה, און יעצט, ווען דו הייבסט אן "פון יעצט", דאן, אל תעצבו - וועסטו נישט ווערן טרויעריג, ואל יחר בעיניכם - און דו וועסטו נישט ווערן גערעגט, נאר פארקערט, פי למחי' שלחני אלקים לפניכם - דו וועסט זען אז אלעס האט דער אייבערשטער געפירט צום גוטן, דער אייבערשטער האט אזוי געפירט אז מען זאל פארקויפן יוסף, כ"ד ער זאל נאכדעם קענען שפייזן די אידן.

א גוט ווארט

נעגל וואסער איז א יסוד פאר א אידישע שטוב; א שטוב וואו מען גיסט זיך אפ נעגל וואסער, טאטע, מאמע, קינד און קייט - אין אזא שטוב איז דא טהרה. אז מען איז נישט מקפיד אויף נעגל וואסער, מען גייט אראפ פון בעט און נעגל וואסער - איז דא אין שטוב דאס פארקערטע פון קדושה.

ערליכע אידן האבן שטארק אכטונג געגעבן אויף נעגל וואסער, מען האט אלעס אנגעהאנגען אין דעם; צום ביישפיל, אז דאס קינד האט זיך צעקלאפט האט מען זיך גלייך נאכגעפרעגט אויב דאס קינד האט זיך אפגעגאסן נעגל וואסער; אז מען האט געזען א קינד פארשטייט נישט דאס לערנען האט מען זיך נאכגעפרעגט אויב דער האט זיך היינט אפגעגאסן נעגל וואסער.

דער הייליגער בעל התניא זכורו לן עליו האט זיך אמאל אנגערופן אינמיטן פארלערנען חסידות: "עס שמעקט עפעס א רוח טובמאה"; קיינער האט נישט פארשטאנען וואס גייט פאר, דער הייליגער בעל התניא האט זיך אויפגעשטעלט און אנגעהויבן גיין צו איינע פון די תלמידים, ער האט זיך אפגעשטעלט און געזאגט: "עס שמעקט עפעס פון רוח הטובמאה", ביז דער תלמיד האט זיך דערמאנט אז ער האט נישט אפגעגאסן נעגל וואסער.

(עצתו אמונה מקץ תשפ"א)

(זאת התורה ויגש ג)

**בריו פונגעם
ראש ישיבה שליט"א
מ'טאר נישט קוקן
אויף צוריק**

בעזרת ה' יתברך
יום ד' פרשת אחרי-קדושים, ה' אייר, שנת
תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריו.
דו האסט נישט גוט פארשטאנען
דעם שיעור; מיר האבן געזאגט
פארקערט, מיר האבן מסביר געווען אז
מוהרא"ש זאגט פארנוואס איז דער לייב
דער קעניג אויף די חיות אין דער לייב
פוקס? דער פוקס איז דאך זייער קלוג דער
גערייבן, ער איז קלוגער פונעם לייב! נאר
וויבאלד דער פוקס האט א נאטור פון
שטענדיג צוריק קוקן, אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (סדרש שמות רפה כב, א):
"שוועל זה מהלך ומביט לאחוריו", ער
קוקט שטענדיג אויף צוריק - אזא איינער
קען נישט זיין קיין קעניג, ווידער דער
לייב האט דער אייבערשטער באשאפן
מיט א נאטור אז ער דרייט זיך נישט אויס
אויף צוריק, נאר שטענדיג שטייט ער
מיטן פנים אויף פאראויס, אזא איינער
קען זיין א קעניג.

מוהרא"ש זאגט דאס פאר אויב, אז
אויב מיר ווילן מצליח זיין אין לעבן זאלן
מיר קוקן וואס גייט זיין און נישט קוקן
אויף צוריק. ווייל ווען מען קוקט און מען
טראכט וואס איז געווען קען מען נישט
מצליח זיין - נישט ברוחניות און נישט
בגשמיות; א מענטש וואס וויל מצליח
זיין, ער וויל זיין ווי א קעניג - טאר זיך
נישט אויסקרייזן אויף צוריק, זיך
אויפסען מיטן עבר. אזוי ווי דער רבי
זאגט (שיחות סד"ו, סימן כו): "אצל העולם
השכחה היא חסרון גדול בעינייהם", ביי די
וועלט איז שכחה א חסרון, "אכל בעיני
יש בהשכחה מעלה גדולה, כי אם לא
היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום
דבר בעבודת ה'", אבער איך זאג אז
שכחה איז א מוראדיגע מעלה, ווייל ווען
א מענטש וואלט געדענקט יעדע זאך וואס
ער האט געטון וואלט ער נישט געקענט
אנגיין ווייטער מיט זיין לעבן, ווייל עס
וואלט אים געשטערט אלעס וואס ער
האט געטון.

מען דארף געדענקען דעם מאמר
החכם: "העבר אין, והעתיד עדין, וההווה
בדרך עין, וזאגה מנין", וואס איז געווען
איז געווען - איז דאך נישט ווערד זיך צו
זארגן אויף וואס איז געווען; דער עיקר
דארף מען קוקן אויף פאראויס, זוכן צו
בויען א שיינע לעבן מיט דיין טייערע
ווייב און ליכטיגע קינדער.
אויף דיין צווייטע פראגע וועל איך
דיר מסביר זיין פנים אל פנים.
(צעתו אמונה אחרי קדושים תש"פ)

>>>>>

בארדיטשוב ז"ע וואס האט אים זייער מקרב געווען און אים גערופן מיט ליבשאפט "מיין נתנ"לע". רבי נתן איז
זייער נתעורר געווארן ביי די צדיקים, עס האט אויפגעהויבן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן באמת, אבער
למעשה איז ער נישט געווען צופרידן פון די חסדישע ווירטשאפט, ער האט געהאלטן אז דאס פארברענגען ביי
סעודות און שמועסן איז סתם ביטול זמן, עס איז א שאד צו פארברענגען די צייט ווען אין די זעלבע צייט קען
מען זיין און לערנען און דינען דעם אייבערשטן.

ער האט געזען די עבודה פון די אלע צדיקים, עס איז אים זייער געפאלן, ער האט אבער נישט געוואוסט די
וועג ווי אזוי ער קען אויך זוכה זיין צו ווערן א צדיק. ער איז געווען פול מיט ספיקות און בלבולים, ער האט
נישט ארויס געהאט קלאר וואס און ווי אזוי די ריכטיגע וועג איז צו דינען דעם אייבערשטן.
איינמאל איז ער געזעסן צוזאמען מיט א גרופע סעידים ביי א מלכה מלכה, מען האט געמאכט א גורל ווער
עס זאל גיין קויפן בייגלעך פאר מלכה מלכה, די גורל איז אויסגעפאלן אויף רבי נתן און ער איז געגאנגען קויפן.
אויפ'ן וועג האט ער אריינגעטראכט אין זיין מצב און ער איז געווארן זייער דערביטערט. "אויף דעם בין איך
באשאפן געווארן? צו קויפן בייגלעך?" - האט ער געטראכט. ער האט אריינגעטראכט וואס וועט זיין זיין תכלית
אויף די וועלט, און ער איז געווארן זייער צובראכן פון דעם.

ער האט זיך אפגעלאזט פון די בייגלעך און ער איז אריין אינעם גרויסן בית המדרש וואס איז געווען ליידיג
אינמיטן די נאכט, ער האט זיך אוועק געזעצט אין ווייבער שול מיט א תהלים, און אנגעהויבן זאגן א קאפיטל
נאך א קאפיטל מיט גרויס בכיות, ער האט זייער געוויינט און געוויינט און נישט געקענט קומען צו זיך פון גרויס
ביטערניש, אזוי האט ער געזאגט תהלים ביז קאפיטל נ', און פון אזויפיל וויינען איז ער געווארן אפגעשוואכט און
ער איז איינגעשלאפן.

ער האט גע'חלומ'ט ווי ער זעט א גרויסער לייטער פון די ערד ביזן הימל, ער האט פרויברט ארויפצוגיין
אויפ'ן לייטער ער איז אבער אראפגעפאלן, ער האט פרויברט נאכאמאל ארויפצוגיין ער איז אבער נאכאמאל
אראפגעפאלן, ווי מער ער האט פרויברט ארויפצוגיין העכער איז ער אראפגעפאלן פון א גרעסערע פלאץ און זיך
נאך מער צוקלאפט, ביז ער האט געכאפט אזא טראסק אז ער האט אויפגעגעבן און ער האט מער נישט פרויברט
ארויפצוגיין, און דאן איז איינער אנגעקומען און אים מחזק געווען און געשטארקט, זאגענדיג: "דראפע זיך און
דערהאלט זיך!". דאס איז געווען סוף יאר תקס"ב לפ"ק פאר סליחות.

אין יענע צייט האט געוואוינט אין נעמירוב א איד מיטן נאמען ר' ליפא, ער פלעגט פארן צו אסאך צדיקים,
און ווען ער האט געהערט אז אין שטאט ברסלב, וואס איז נישט פון נעמירוב, איז אריינגעקומען וואוינען א
צדיק, האט ער באקומען חשק צו גיין צו אים, און אזוי האט ער טאקע געטון, ער איז געפארן צום רבי'ן אויף
שבת פרשת כי תבא. ער איז זייער נתעורר געווארן פון די דיבורים וואס ער האט געהערט ביים רבי'ן און זיין
הארץ האט אים אנגעהויבן ציען צום אייבערשטן מיט א גרויסע ברען. יענעם שבת האט דער רבי דערמאנט
עטליכע מאל: "איך זע א נייע נשמה אין אוקריינע נאנט צו ברסלב", און ער האט גערעדט איבער די גרויסקייט
פון די נשמה. דער עולם האט נישט געוואוסט וועס דער רבי מיינט מיט דעם.

מוצאי שבת קודש, וואס איז דאן געווען "א' סליחות", איז ר' ליפא צוריק געפארן צו זיין שטאט נעמירוב, ער
איז געגאנגען אין שול זאגן סליחות, און אזוי ווי עס איז אים נאך געליגן אין די ביינער די התעוררות וואס ער
האט באקומען שבת ביים רבי'ן, האט ער געזאגט די סליחות מיט גרויס ברען און כוונה מיט געשמאק, און אפילו
ביי די לעצטע שטיקלעך פון סליחות, ווי "עניי ה' עניי" "מי שענה לאברהם" און אזוי ווייטער, די שטיקלעך וואס
מען כאפט שוין געווענליך אפ, האט ער עס אבער געזאגט מיט גרויס חשק שטייט און רואיג און מיט גרויס
כוונה. ווען די איינגעלייט שול האבן געזען די התעוררות וואס האט אנגעכאפט דעם ר' ליפא, האבן זיי אים
אויסגעפרעגט נאך סליחות וואס די מעשה איז, האט ער זיי דערציילט אז דא נישט ווייט, אין שטאט ברסלב,
האט זיך אריין געצויגן א פרישער צדיק, אן אייניקל פון בעל שם טוב, און ער איז געגאנגען צו אים אויף שבת,
און דארט איז ער זייער נתעורר געווארן צום אייבערשטן. ווען רבי נתן האט דאס געהערט איז ער זייער נתעורר
געווארן, אפשר וועט ער ביי דעם צדיק טרעפן דאס וואס ער זוכט, אפשר וועט דער צדיק אים אויך מעורר זיין
און אים פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג. נאך יענעם טאג האט ער זיך צוזאם געשטעלט מיט רבי נפתלי און רבי זלמן
און זיי זענען אינאיינעם געפארן צום רבי'ן.

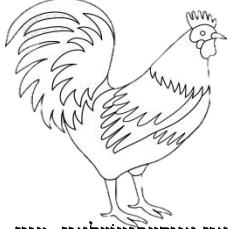
ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'ן האט רבי נתן דערקענט אז דער רבי איז געווען דער וואס איז געקומען צו
אים אין חלום און אים געזאגט "דראפע זיך און דערהאלט זיך". דער רבי האט גערעדט מיט זיי א שטיק צייט.
זייענדיג דארט האט רבי נתן שוין געהערט אז ביים רבי'ן איז דער עיקר ראש השנה, ער האט פארשטאנען אז
ער וועט נישט קענען בלייבן דארט ביז ראש השנה, איז ער אהיים געפארן מיטן חשבון צוריק צו קומען צום רבי'ן
אויף ראש השנה.

פרייטאג פרשת נצבים, כ"ז אלול, האט זיך רבי נתן ארויסגעלאזט אויפ'ן וועג צוזאמען מיט זיין חבר רבי
נפתלי, צו פארן צום רבי'ן אויף שבת און שוין בלייבן דארט אויף ראש השנה וואס איז דאן אויסגעפאלן מאנטאג
און דינסטאג.

אנקומענדיג צום רבי'ן האט דער רבי זיי געזאגט: "איך וועל אייך פירן אויף א גייעם וועג". פרייטאג צו נאכטס
האט רבי נתן געגעסן ביים רבי'ן און ער איז זייער נתעורר געווארן פון די דיבורים וואס ער האט געהערט. נאך די
סעודה ווען דער עולם איז זיך צעגאנגען, יעדער איז אהיים געגאנגען שלאפן, האט אבער רבי נתן נישט געקענט
גיין שלאפן, עס האט געברענגט אין אים א גרויסע התעוררות און א פייער, ער איז געגאנגען שפאצירן אינדרויסן
פון שטאט און געשריגן צום אייבערשטן: "רבונו של עולם, אין ברסלב ברענט א פייער, פייער מיר אריין דאס
פייער אין הארץ אריין!" ער האט גערעדט און געוויינט צום אייבערשטן די נאנצע נאכט. רבי נתן איז שוין
געבליבן ביים רבי'ן אויף ראש השנה און ער איז מוראדיג נתעורר געווארן דארטן.

אין איינע פון די טעג פון עשרת ימי תשובה איז רבי נתן אריין צום רבי'ן פריוואט און זיך אויסגערעדט זיין
גאנצע הארץ, אלעס וואס גייט אויף אים אריבער. דער רבי האט גערעדט מיט אים און אים זייער מחזק געווען,
דער רבי האט אים געגעבן עטליכע הנהגות וואס צו טון, צו זאגן יעדן טאג אכצן פקדים משניות און נאך. דערנאך
איז דער רבי ארויסגעגאנגען מיט אים צו כאפן א שפאציר, דער רבי האט גערעדט צו אים דיבורי התחזקות און
מען טאר נישט ווערן צובראכן און צופאלן פון קיין שום זאך אויף דער וועלט, וואס עס זאל זיך נאר דרייען מיט
א מענטש דארף ער זיך שטענדיג שטארקן און דערהאלטן, און אינמיטן די שמועס האט דער רבי ארויפגעלייגט
זיין האנט אויף רבי נתנ"ס אקסל און אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ
פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד". דאן האט דער רבי אים די ערשטע
מאל געזאגט די עצה פון התבודדות, אז עס איז נישט דא קיין אנדערע עצה פאר א מענטש אויף דער וועלט, נאר
אז ער זאל אנטלויפן צום אייבערשטן, אז ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן, אויף די אייגענע שפראך, אלעס
וואס גייט אויף אים דורך ברוחניות, ונבג'שמות, אזוי ווי א מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ער גוטער חבר.
די ווערטער זענען אריין רבי נתנ"ס הארץ און א פייער, דאן האט ער פארשטאנען אז ער וועט שוין זיכער

<<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

כ'בין אלץ די פפּרה הינדל אינדערהיים, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זיך מחזק מיט די שיעורים און דרשות, איך בין אבער זייער דעפרעסעט און אנידערגעשלאגן. מיין טאטע שרייט זייער אסאך אין שטוב, אן קיין שום סיבה, און איך בין אייביג די פפּרה וואס דארף לייזן, איך האב נישט קיין טעם אין לעבן, איך שפיר נישט קיין טעם צו גיין אין שולע, און איך קען זיך מער נישט דערהאלטן.

אָפּשער האט דער ראש ישיבה שליט"א עפּעס חייוק פאר מיר, און אָפּשער אויף א תפלה אויף אידיש זיך צו קענען שטארקן?

א גרויסן יישר כח אויף אלעס, ספּעציעל פאר די אידישע ניגונים וואס זענען הערליך שיין און זענען מיר זייער מחזק, איך האב נעצט געענדיגט זאגן גאנץ תהלים צום דריטן מאל אין לעבן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת מקץ, כ"ז כסליו, ג' דחנוכה, שנת תשפ"א לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מוהרא"ש זאגט, אלע צרות און אלע פראבלעמען, אלעס קומט פון נישט זיין פרייליך; ווען מען איז פרייליך פאלט אלעס ארום. מוהרא"ש זאגט: "שמחה איז עולם החירות", דער מענטש וואס איז בשמחה - דער לעבט אין א פרייע וועלט, ער שפארט אין אלע פראבלעמען און עגמט נפש.

אז איר וועט ארבעטן אויף צו זיין פרייליך, איר וועט זוכן דאס גוטס וואס איר האט - וועט איר שוין נישט האבן קיין ווייטאג פון די עלטערן, איר וועט נישט האבן קיין פראבלעמען מיט שולע. אלע ווייטאג וועט פארשווינדן ווערן.

די פראגע איז נאר: "ווי אזוי איז מען זוכה צו זיין פרייליך; ווי אזוי פארטרייבט מען די עצבות און מרה שחורה?" דער רבי האט אסאך וועגן ווי אזוי מען איז זוכה צו פארטרייבן די עצבות און ווערן פרייליך.

די ערשטע עצה איז אויפזוכן גוטע זאכן אין זיך. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קצ"ח): "וד המלך האט שטענדיג געזוכט עפּעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפּעס גוטס. אזוי ווי דוד המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים 135): "בצר הרחבת ליי", רבוננו של עולם איך דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר גרייט געמאכט.

די צווייטע עצה איז תפילה, בעטן אסאך דעם אייבערשטן מען זאל זיין פרייליך. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן נ"ב): "צריכים לבקש קודם על מדה אחת, וכששוכרים את המדה הזו, אז צריכים להתפלל על מדה שניה, וכן לבקש בכל פעם על מדה אחרת עד שיקבל ממנו את כל המדות והתאוות רעות", א מענטש זאל קודם נעמען איין מדה און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם און ווען ער האט שוין צעבראכן די שלעכטע מדה זאל ער נעמען נאך א מדה און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, ביז ער וועט זוכה זיין צו צעברעכן אלע זיינע שלעכטע מידות.

מוהרא"ש זאגט, די ערשטע זאך זאל מען בעטן אויף: "שמחה"; איינמאל מען איז פרייליך פאלט שוין ארום אלע מידות רעות און שלעכטע תאוות. ווען מען איז פרייליך האט מען נישט קיין פראבלעמען, דער פרייליכער מענטש האט נישט קיין שלעכטס, ער האט נאר גוטס, ווידעראום חס ושלום ווען א מענטש איז טרויעריג, בעצבות ומרה שחורה, האט מען גארנישט.

דא האט איר א קליינע תפילה; הייבט אן מיט די תפילה און לייגט אריין אייערע אייגענע ווערטער, רעדט אייך אויס צום אייבערשטן וואס ליגט אייך אויפ'ן הארץ:

"רבוננו של עולם, איך וויל נישט וואס צו טון, איך בין זייער דערייטערט און זייער צעדרוקט; מיין גאנצע לעבן איז מיר טונקל, איך האב מיט יעדן אייגעם אן אנדערע פרשה, איך האב צויטן מיט מיין טאטע, איך האב נישט קיין שום טעם אין לעבן, עס איז מיר פינסטער און טונקל.

רבוננו של עולם, העלף מיר איך זאל אנהייבן זען דאס גוטס וואס איך האב; דו ביסט דאך אזוי גוט צו מיר, דו געבסט מיר לעבן, דו געבסט מיר אזויפיל גוטע זאכן. איך בין געזונט, איך זע, איך הער און איך שמעק, איך קען רעדן און עסן, איך גיי און קום, איך קען זיך באנועגן. וויפיל איך וויל נאר פרויבירן אויסברענגען דאס גוטס - וועל איך נישט קענען, מיט דעם אלעם בין איך אזוי דערשלאגן, איך זע נאר דאס שלעכטס, איך זע נישט דאס גוטס; הייליגער פאשעפער, העלף מיר איך זאל אנהייבן זען ווי גוט דו ביסט צו מיר, איך זאל נישט פארגעסן פון דיר.

רבוננו של עולם, העלף מיר איך זאל אנהייבן זען און פארשטיין אז דו ביסט אלעס און דו טוסט אלעס, איך זאל שפירן ווי דו ביסט מיט מיר, איך זאל וויסן אז די גאנצע וועלט איז נאר א לבוש פון דיר; דומם, צומח, חי, מדבר - אלעס אלעס ביסטו אליינס. מיין טאטע, מיין מאמע, מיין שולע און מיין משפחה - אלעס ביסטו, אלעס וואס גייט אריבער אויף מיר קומט פון דיר, דו ווילסט מיר ברענגען זענטער צו דיר.

איך בעט דיר, העלף מיר איך זאל שטענדיג זיין פרייליך; העלף מיר בזכות דייער צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען זייער גאנצע לעבן פאר דייער וועגן, העלף מיר בזכות די אבות הקדושים - אברהם, יצחק און יעקב, העלף מיר בזכות די אמהות הקדושות שרה, רבקה, רחל און לאה, בזכות דער הייליגער רבי רבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, בזכות זיין תלמיד רבי נתן זכותו יגן עלינו און בזכות מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, אמן".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצת אמונה מקץ תשפ"א)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים, קען מען ליינען אינעם וועבנאליין קונטרס "עצת אמונה" צו באקומען אן ישיבה, אדער רופט # 3 718-387-2691

זיין אן ערליכער איד. וואס עס וועט נאר אריבער גיין אויף אים, וואסערע סארט מניעות און שוועריקייטן, ספיקות און בלבולים, ער וועט נאר האבן; וועט ער דאס אלעס דעציילן פארן אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים העלפן און אים פירן אויפן ריכטיגן וועג. און פון דאן איז ער שוין געבליבן מקורב און דבוק צום רבי'ן אויף אייביג. און רבי נתן האט דאס גלייך מקיים געווען, ער איז אריין אין א שול וואס איז געווען דאן ליידיג, און ער האט זיך אויסגעגאסן דאס הארץ פארן אייבערשטן, דערציילנדיג פאר אים אלעס וואס איז אים געליגן אויפ'ן הארץ.

כאטש וואס דער רבי האט געהאט אסאך תלמידים, גאר גרויסע תלמידים, איז אבער רבי נתן יעדן איבער געשטיגן. ער האט פארשטאנען אז דעם רבי'נס לימודים איז נישט נאר געווען פאר דעמאלט, נאר עס וועט שוין בלייבן אויף אייביג, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "מיין פייער וועט שוין טליען ביז משיח וועט קומען". רבי נתן האט אפגעשריבן אלע ספרים, אלע תורות און שמועסן פון רבי'ן, אויסער די ספרים וואס רבי נתן האט געמאכט וואס זענען מחי' און מחזק, עס בלאזט אריין א האפענונג און א שטארקייט אין יעדן וואס לערנט עס. ביז'ן היינטיגן טאג איז זיך די גאנצע וועלט מחי' מיט זיינע הייליגע ספרים, מיט די ירושה וואס ער האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן.

רבי נתן סטילטשינער ז"ל, דער תלמיד מובהק וואס האט איבער גענומען רבי נתן, פלעגט אנהויבן זיין דרשה ביי די סעודת הילולא פון רבי נתן מיט די ווערטער: "דער הייליגער רבי נתן האט אונז איבער געלאזט א גרויסע ירושה וואס ער האט באקומען פון הייליגן רבי'ן, לאמיר זיך צוטיילן צוזאמען מיט די ירושה" און אזוי איז ער אריין אין א שמועס פון די הייליגע ווארמע ציבורים פון רבי נתן וואס זענען מחי' יעדן איינעם.

לאמיר זיך אויך שטארקן מיט די הייליגע ירושה, לאמיר לערנען, הערן און מקיים זיין די אלע עצות און למודים וואס רבי נתן האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן, און אזוי וועלן מיר מצליח זיין אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט לצח הצחים.

(ספר מצלת הצדיק)

קיינעלעט צו ברענגען זייערע קרבנות, האט שמעון בן שטח געזוכט אן געטראפן א פתח חרטה פאר 150 פון זיי, אז זיי זאלן פטור ווערן פון ברענגען די קרבנות, און פאר די אנדערע העלפט האט ער נישט געהאט קיין עצה. האט ער געשיקט בעטן פון זיין שוואגער ינאי המלך אז אזוי ווי עס איז דא 300 נזירים וואס דארפן ברענגען יעדער פון זיי דריי קרבנות, זאל ינאי המלך געבן האלב, און ער וועט געבן די איבריגע האלב. און ינאי המלך האט זיך טאקע צוגעשטעלט און אויסגעזאלט האלב פון די נזירים. שפעטער, ווען ער איז געווארן געווארן אז שמעון בן שטח האט אים אויסגענארט, ער האט נישט געזאלט פאר די אנדערע האלב נאר געטראפן פאר זיי א פתח חרטה, איז ער געווארן זייער ברוגו אויף אים, און דאן איז שמעון בן שטח אנטלאפן. ווען ער איז שפעטער צוריק געקומען, האט אים ינאי המלך געפרעגט פארוואס ער האט חוזק געמאכט פון אים, האט שמעון בן שטח געענטפערט: "איך האב בכלל נישט חוזק געמאכט פון דיר. דו האסט געהאלפן די נזירים מיט דיין געלט, און איך האב זיי געהאלפן מיט מיין חכמה".

עס איז דא צוויי וועגן ווי אזוי צו העלפן אידן חתונה מאכן די קינדער. מען קען זיי העלפן מיט געלט, און מען קען זיי העלפן מיט חכמה און שכל. מען קען אריינברענגען דעם פשוטן שכל אין מענטשן און מען דארף נישט קוקן אויף א צווייטן נאר אויף זיך אליין, און אז מען דארף נישט אויסגעבן קיין געלט אויף לופטיגע זאכן וואס מען האט נאכדעם גארנישט דערפון. דער אייבערשטער זאל העלפן אז אלע אידן זאלן קענען חתונה מאכן די קינדער רואיגעהייט מיט שמחה און פרייד, און קיין איבריגע דאגות און עגמות נפש, און זען פיל אידיש נחת פון אלע קינדער געוונטערהייט. שמחה מתוך שמחה!

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים, קען מען ליינען אינעם וועבנאליין קונטרס "עצת אמונה" צו באקומען אן ישיבה, אדער רופט # 3 718-387-2691

די לעבנסגעשיקטע פון הייליגן רבי'ן (פט)

אין קורצן פון פריער: דער רבי גייט אריין אין א שמועס איבער עולם הבא.

תכמינו זקרונם לברכה זאגן (עוקצין סוף פק"ג) אז דער אייבערשטער וועט געבן פאר יעדן צדיק דריי הונדערט און צען וועלטן. לאמיר זיך נאר פארשטעלן וואס מיינט איין וועלט, וויפיל היינער, וויפיל הויפן, וויפיל גאסן, ווי סאך שטעט און לענדער עס געפונען זיך אויפ'ן וועלט, ווי גרויס דער וועלט איז, וויפיל שטעט און מנלות און קיין שיעור, און וויפיל וואונדערליכע גלגלים ס'איז דא אויף דער וועלט. און די אלע זאכן זענען פארהאן נאר אין איין וועלט פון אלע וועלטן. יעצט לאמיר זיך פארשטעלן אז דער צדיק האט דריי הונדערט און צען אונזעלע וועלטן, איז דאך די געשמאק און פארגעניגן דערפון נישט צום פארגרייפן.

די דריי הונדערט און צען וועלטן וואס דער צדיק פאקומט, דאס בויקט ער אויף דורך מחלוקת. דורך דעם וואס ס'איז דא מחלוקת אויפ'ן צדיק, מענטשן רעדן אויף אים, פון דעם ווערט שטיינער, ווי עס ווערט געברענגט אין ספר יצירה אז אהותית נענען שטיינער. די שטיינער זענען אָבער צעטיילט, ווייל ס'קומט דאך פון מחלוקת, און מ'קען נישט צוזאמשטעלן די שטיינער און בויקן עפעס דערפון. דער צדיק נעמט אָבער די שטיינער און באהעפט זיי איינס צום צווייטן, און מיט דעם בויקט ער היינער. ער מאכט שלום צווישן זיי, ער איז זיי שיין מסדר איינס אויפ'ן צווייטן, ביז ער בויקט פון דעם א דאס הויז. און דאס איז א בחינה פון "שלום בית", דער צדיק מאכט שלום, און מיט דעם בויקט ער א בית.

פון די היינער וואס ער בויקט, ווערט נאָדעם דערפון א גאנצע שטאט, און אזוי ווייטער ביז ס'ווערט פון דעם א פולע וועלט, און נאך וועלטן, ביז ס'קומט אן צו דריי הונדערט און צען וועלטן.

דאס איז וואס דער פסוק זאגט (משלי ח, כ"א) "לִהְיִנְחִיל אֲהָבִי יֵשׁ, וְנָאֵס דָאָס גײט דאָך אַרױף אויף די שײ עולמות וואס דער צדיק פאקומט, דאס ווערט דורך "אהבה", דורך ליבשאפט און שלום. דורך דעם וואס דער צדיק ברענגט אריין ליבשאפט און מאכט שלום, דעם קלעבט ער צוזאם די שטיינער און בויקט היינער, פון דעם פאקומט ער די דריי הונדערט און צען וועלטן.

דאס איז וואס אביגיל האט געזאגט צו נוד המלך, ווען נבל האט גערעדט אויף אים שלעכטס, האט זי געזאגט, "פי בית יעשה לך ה'" (שמואל א' כ"ה, כ"ח) "פי עשה יעשה ה' לאדני בית גאמן" (שמואל א' כ"ה, כ"ח). ווייל דורך די מחלוקת וואס מ'דעבט אויף אים שלעכטס, וועט געבויעט ווערן דאס הויז דורך די שטיינער.

ווייל דער צדיק איז דאך יעדן זון לכף זכות, אפילו די מענטשן וואס קריגן אויף אים און רעדן אויף שלעכטס איז ער אויף זון לכף זכות אז זיי מיינען עס נאר לשם שמים. ווייל ווען נישט די מחלוקת אויפ'ן צדיק, וואלט די וועלט נישט געקענט אויסהאלטן די גרויסע ליכט פנים צדיק, און אויף צוליב די פילע דינים און גרויסע קטרוגים וואס איז דא אויפ'ן גרויסן גאמן צדיק, דערפאר קריגן זיי אויפ'ן צדיק און מיט דעם שטיילן זיי אפ די דינים און קטרוגים.

פארענענד קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' "כח הצדיק" - די זיבעצנטע חתונה

אין ישיבה פאר אומזיסט

דעם מאנטאג איז פארגעקומען די זיבעצנטע חתונה אין ישיבה, ווען עס איז געגאנגען אונטער די חופה החתן קלמן נ"ו בן מו"ה אהרן וועבערמאן הי"ו, עב"ג בת מו"ה נחום כ"ו הי"ו.

צום זיבעצנטן מאל האט זיך ארויסגעוויזן אז מ'קען חתונה מאכן די קינדער מיט א רואיגן געוויסן, די חתונה נאכט האט נישט געקאסט קיין איין איינציגע פרוטה פאר די מחותנים, און פארשטייט אז די איבריגע הוצאות פון ארום און ארום איז אויך געווען אויפן מינימאלסטן פארנעם.

אין א בריוו די וואך האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן, "אלע רעדן פון חתונה מאכן ביליג, אלע מאכן אסיפות; מען שרייבט, מען רעדט - אבער נארנישט אויף למעשה. דער מאכט א כח היחיד, א צווייטער מאכט א כח הרבים און א דריטער מיט אן אנדערע נאמען. מיר האבן כח הצדיק, דער כח פון מוהר"ש זכרוננו לברכה, מיר האלטן ביי די זיבעצנסטע חתונה, נישט ביליג - נאר גענצליך בחינם; עס קאסט נישט קיין איין פרוטה פאר די מחותנים".

מוהר"ש ז"ע האט זייער אסאך געבלייגט אויף דעם וואס מ'האלט זיך צוריק פון חתונה מאכן די קינדער, און ליידער זענען די רעזולטאטן דערפון זייער נישט גוט, פילע קינדער פאלן ליידער אוועק, און איינע פון די גרויסע סיבות פארוואס מענטשן יאגן זיך נישט א שידוך צו טון מיט די קינדער, כאטש וואס נישט יעדער וויל מודה זיין דערצו, איז ווייל מ'ווייסט נישט פון וואו צו נעמען דאס געלט דערפאר. די הוצאות החתונה שטייגן כסדר, ווען איין משוגענער עושר מאכט אפ צו מאכן עפעס א פרישע משוגעת ביי זיין שמחה, מוז שוין יעדער צוביסלעך עס אנהויבן נאכצומאכן, אזוי אז עס קומט אויס אז א דורכשניטליכער אינגערמאן, וואס פארדינט שיין פרנסה, ברעכט אבער אונטער ווען ס'קומט חתונה צו מאכן די קינדער.

דערפאר האט מוהר"ש געבויעט א זאל אין יבנאל, וואו מ'קען חתונה מאכן גענצליך בחנם, די איינוואוינער פון שטאט קאכן און באקן פאר די סעודה, און אלעס ווערט צוגעשטעלט אויפ'ן שענסטן פארנעם, אן דעם וואס ס'זאל עפעס קאסטן פאר די מחותנים.

דער "כח הצדיק" שטעלט זיך נישט אפ, אויך דא אין אמעריקע האט דער ראש ישיבה שליט"א צוגעשטעלט דער גרויסער בית המדרש "היכל הקודש" אין וויליאמסבורג אז מ'זאל קענען דארט חתונה מאכן פאר אומזיסט, און ברוך ה' אז מ'האלט שוין ביי די זיבעצנסטע חתונה אין שול, פיר און דרייסיג מחותנים האבן זיך שוין געשפארט אויפיל עגמת נפש, חובות, און הארץ ווייטאג, און געקענט פירן זייערע קינדער אונטער די חופה מיט אן אמת'ע שמחה, אן דארפן טראכטן די גאנצע צייט ווי אזוי ער וועט באווייזן צו דעקן די אלע שווערע חובות.

מענטשן וואס האבן נאכנישט מיטגעהאלטן פון דער נאנט א חתונה אין ישיבה, קענען זיך נישט פארשטעלן ווי אזוי דאס זעט אויס, מ'קען נישט פארשטיין ווי אזוי חתן כלה און מחותנים זאלן מסכים זיין צו אזא סארט חתונה. אבער איינמאל מ'זעט עס מיט די אייגענע אויגן, זעט מען דעם אמת אז די פרייליכקייט און געשמאק ביי די חתונות שטייגט איבער פילע אנדערע מענטשען חתונות וואס ווערן געפראוועט אין טייערע זאלן. פארקערט, איין מאל מ'האט שוין מיטגעהאלטן א חתונה אין ישיבה, און דערנאך באטייליגט מען זיך ביי א צווייטע אוי-גערופענע "נארמאלע" חתונה, קען מען זיך נישט גענוג אפואונדערן פארוואס ס'פעלט אויס צו ווארפן אידיש געלט אין די מיסט, ווען מ'קען האבן פיל א שענערע און לעבעדיגערע חתונה, און ס'זאל נישט קאסטן קיין איין פרוטה.

די יעצטיגע חתונה איז געווען נאך א ביישפיל, ס'איז געווען גאר א שיינע לעבעדיגע חתונה, די חופה איז געווען אום זעקס אויגער. די סעודה איז געווען צוגעשטעלט פאר די נאנטע קרובי המשפחה און איז געקאכט און געבאקן געווארן דורך אנשי שלומינו. ביים טאנצן האט דער עולם זיך געהויבן זיך לופטן, מ'האט געטאנצן און משמח געווען אויף גאר א פרייליכען פארנעם. די מצוה טאנצן איז געווען ווי דער מנהג אז מ'מאכט א יעמוד און מ'רופט אויס די זיידעס און מחותנים און דערנאך חתן כלה. און אום 10:45 איז די חתונה שוין געווען פארטיג.

פילע געסט קומען ארויף ביי יעדער חתונה מיטצוהאלטן און זען ווי אזוי ס'זעט אויס א חתונה אין ישיבה, און אלע זאגן אז וויפיל זיי האבן שוין נאכגעהערט וועגן דעם, ווען זיי זעען עס אבער אליין, קענען זיך נישט גענוג איבערקומען פון די שיינקייט פון די חתונה. איז אינגערמאן וואס איז ארויפגעקומען האט געזאגט מיט א געשטיקטן קול, "איך האב נישט לאנג צוריק חתונה געמאכט, זיך אנגעבארגט פון די גאנצע שטאט, די שבע ברכותן זענען שוין דורך, און יעצט האב איך נישט קיין מושג פון וואו אנצוהויבן צאלן. ווען איך זאל ווען וויסן אז מ'קען אזוי חתונה מאכן פאר אומזיסט, וואלט איך גאר אנדערש געהאנדלט". א צווייטער האט אים אבער געענטפערט מיט ווייטאג, "איך האלט נאך פאר די חתונה פון מיין טאכטער, אין עטליכע חדשים ארום, אבער אפילו איך ווייס און איך זע אז מ'קען חתונה מאכן אומזיסט, קען איך עס אבער נישט באווייזן צוליב די דרוק פון די ארומיגע צו זיין א "נארמאלער" מענטש".

ברוך ה' אז אין היכל הקודש איז פארהאן מער שכל פון דעם, א מענטש זאל זען דעם אמת וואס ער קען צושטעלן, און נישט קוקן וואס די ארומיגע וועלן זאגן, און די צייט וואס די ארומיגע קענען אים גארנישט העלפן אין לעבן. הו"ל דערציילן אז אין די צייט פון שמעון בן שטח איז ארויפגעקומען קיין ירושלים 300 נירים, און זיי האבן נישט געהאט <<<<<<

חיזוק צום טיר
איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצת אמונה", דרשות, ניגונים, סידרי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
מיר וועלן פרובירן בעדי"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

נאר היינט
איך קען זיך נישט פארנעמען צו זיין וואויל אלעמאל, אבער אויף איין טאג איז עס פיל גרינגער, לאמיר פרובירן "נאר היינט".
קול ברסלב
212-444-9191
1, 2, 1, 7, 1, 55

סימן טוב ומזל טוב
החתן קלמן וועבערמאן הי"ו
צו זיין שמחת החתונה למזל טוב

מו"ה דוד ראבינאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

קול ברסלב - שיעורים; מעשיות מן תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com